

større Gaard paa Fyn, for at Fynboerne derigennem kunde blive noget tilfredsstillede. Forholdet er jo nemlig det, at Fynboerne føle sig noget forurettede og tilsidesatte, fordi de ingen Forsøgsstation have.

Ogsaa paa andre Omraader har der tidligere været fremsat Forslag om forøgede Bevillinger, og lignende Krav vil sikkert blive stilledes paa ny. Der har været fremsat Forslag om at faa et Laboratorium til plantefysiologiske og plante-patologiske Undersøgelser. Forholdet er desværre det, at efterhaanden som vore Kulturplanter udvikles, komme Sygdommene med, og vi staa temmelig magtesløse over for mange af disse Sygdomme. Det vilde sikkert være gavnligt, hvis vi havde et saadant Laboratorium til at undersøge disse Forhold og til derigennem at vinde Klarhed over de Midler, som vi skulle bruge til at bekæmpe Plantesygdomme. Paa disse og lignende Omraader, som jeg her har nævnt, vil der sikkert komme Krav fra Landbrugsorganisationerne. Man vil i Korthed kræve, at Plantebruget bliver stillet lige med Husdyrbruget, saaledes at Statens Støtte ikke bliver givet til det ene til Skade for andet. Det er uheldigt, hvis man ved Husdyrlovgivningen skulde komme til at stænge for Udviklingen af vort Plantebrug, og jeg tror ikke, det kan nægtes, at hvis der ikke bliver foretaget nogle Ændringer, vil det i alt Fald i nogen Maade blive Tilfældet. Jeg skal her pege paa, at naar man i Landboforeningerne anvender et Beløb af egne Midler til Dyrskuer, kan man efter den ny Husdyrlov vente at faa et lignende Tilskud af Staten, men hvis man i Landboforeningerne af egne Midler ønsker at anvende et Beløb til Fremme af Planteavl, vil man ingen Udsigt have til at faa et lignende Tilskud fra Statens Side. Det fører ganske simpelt med sig, at der bliver en Fristelse til at anvende næsten alle de Penge, man har, til Husdyrbruget, og saa bliver der ikke noget til Fremme af Planteavl. Det tror jeg, er et uheldigt Forhold. Jeg tror, det var heldigt, hvis man kunde komme dertil, at man, naar man ønskede at anvende et Beløb til Planteavl, kunde faa et lignende Tilskud fra Statskassen som det, man nu anvender. Jeg tror, det kunde ske, uden

at det i mindste Maade vilde blive en forøget Udgift for Statskassen. Thi Forholdet er jo det, at medens man nu anvender næsten alt det, man kan undvære, til Husdyrbruget, vil man maaske i Fremtiden anvende Halvdelen til Husdyrbruget og Halvdelen til Planteavl, eller maaske indskrænke sig til at holde Dyrskue hvert andet Aar, og saa hvert andet Aar bruge de opsparede Beløb til Planteavl. Derved vil det Tilskud, man selv yder til begge Formaal ikke blive større end det, man nu anvender til det ene, og Statens Tilskud ikke blive større end det nu er til Husdyrbruget alene. Men naar Landbrugsorganisationer efterhaanden ville kræve, at der bliver øvet lige Ret over for Plantebruget, saa frør jeg, det vil være nødvendigt, at de Spørgsmaal blive tagne ind under en samlet Overvejelse. Der er mange Forslag, som her vilde blive bragte paa Bane. Det har hidtil været saaledes, at naar der kommer saa mange Spørgsmaal frem, som skulle ordnes ved Lov — og Kravene vilde sikkert her komme til at gaa i Retning af en Planteavlslov — da har man nedsat en Kommission til at tage disse Spørgsmaal under en samlet Overvejelse. Og de Betragtninger, jeg her har gjort mig til Talsmand for, har jeg ønsket skulde munde ud i en Henstilling til den højtærede Landbrugsminister, som der ikke, naar Kravet fra Landbrugsorganisationerne kommer frem om større Tilskud til Planteavl, kunde være Anledning til i Lighed med, hvad der er sket tidligere, sidst for Husdyrbrugets Vedkommende, at nedsætte en Kommission. Jeg henstiller dette til den højtærede Landbrugsministers velvillige Overvejelse.

Ravn: Paa denne Forhandlings første Dag optraadte som sædvanligt det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) paa Socialdemokratiets Vegne og angav i store Træk dettes Stilling til Forholdene. Det var i en meget moderat og rolig Tone, han talte, saa man skulde næsten tro, der var en vis Mathed til Stede over det hele. Et Par Gange naaede han dog lidt op i Højden; det var ved Omtalen af Udfaldet af Landstingsvalget, og her saa man, at hans Glæde øjensynlig steg, da han omtalte det Resultat